

στάζω

στάζω, ρ. [*<αρχ. στάζω*], στάζω. **1.** χύνω κάποιο υγρό σταγόνα σταγόνα: «στάξε λίγο γάλα μέσα στον καφέ μου || στάξε λίγο λάδι στη σαλάτα». **2.** πληρώνω κάτι τοις μετρητοίς: «πόσα έσταξες γι' αυτό το ρολόι; || έσταξα τριακόσια ευρώ για ν' αγοράσω αυτό το ρολόι». **3α.** γ' εν. πρόσ. **στάζει**, (για ανδρικά γεννητικά όργανα) πάσχει από βλεννόρροια: «πριν από μια βδομάδα πήγα με μια βρομιάρα και τώρα στάζει». Από την εικόνα του ανθρώπου που πάσχει από βλεννόρροια και λερώνει μπροστά το σώβρακό του από την έκκριση του υγρού της αρρώστιας. **β.** (για δοχεία με υγρό) είναι τρύπιο και το υγρό που περιέχει χύνεται σταγόνα σταγόνα: «ο ντενεκές στάζει || το βαρέλι στάζει». **γ.** (γενικά) από κάπου πέφτει σταγόνα σταγόνα κάποιο υγρό, ιδίως νερό: «η βρύση χάλασε και στάζει || η στέγη θέλει μερεμέτι, γιατί στάζει». (Ακολουθούν 39 φρ.)·

- αν δε βρέξει, θα στάξει, βλ. λ. [βρέχω](#)·

- έσταξε το δηλητήριό του, βλ. λ. [δηλητήριο](#)·

- έσταξε το φαρμάκι του, βλ. λ. [φαρμάκι](#)·

- η βρύση στάζει ή στάζει η βρύση, βλ. λ. [βρύση](#)·

- η γλώσσα του στάζει δηλητήριο, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- η γλώσσα του στάζει μέλι, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- η γλώσσα του στάζει πετμέζι, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- η γλώσσα του στάζει ρετσέλι, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- η γλώσσα του στάζει σερμπέτι, βλ. λ. [γλώσσα](#)·

- η γλώσσα του στάζει φαρμάκι, βλ. λ. [φαρμάκι](#)·

- μη στάζει η ουρά του γαιδάρου, βλ. λ. [ουρά](#)·

- μη στάζει η ουρά του ποντικού, βλ. λ. [ουρά](#)·

- στάζει η καρδιά μου αίμα, βλ. λ. καρδιά·

- στάζει η μύτη μου, βλ. λ. [μύτη](#)·

- στάζει νερό από πάνω μου, βλ. λ. νερό·

- στάζει ο ιδρώτας μου, βλ. λ. [ιδρώτας](#)·

- στάζει ο πούτσος μου, βλ. λ. [πούτσος](#)·

- στάζει φαρμάκι (κάτι), βλ. λ. [φαρμάκι](#)·

- στάζει χολή (εναντίον κάποιου), βλ. λ. χολή·

- στάζουν τα κεραμίδια, βλ. λ. [κεραμίδι](#)·

- στάζω ολόκληρος, είμαι εντελώς μούσκεμα από νερό ή από ιδρώτα: «μ' έπιασε βροχή στο δρόμο και στάζω ολόκληρος || δούλευα μεσημεριάτικα κάτω απ' του ήλιο και στάζω ολόκληρος»·

- *στάξ' τα!* (ενν. τα λεφτά, τα χρήματα), προτρεπτική ή απειλητική έκφραση σε κάποιον να μας καταβάλει αμέσως τα χρήματα που μας χρωστάει ή τα χρήματα που δικαιούμαστε να πληρωθούμε για κάποια δουλειά που του κάναμε: «μου είχες υποσχεθεί πως θα μου 'δινες τα λεφτά σ' ένα μήνα, γι' αυτό στάξ' τα τώρα που σε βρήκα!»
- τα λόγια του στάζουν δηλητήριο, βλ. λ. [λόγος](#).
- τα λόγια του στάζουν μέλι, βλ. λ. [λόγος](#).
- τα λόγια του στάζουν πετμέζι, βλ. λ. [λόγος](#).
- τα λόγια του στάζουν ρετσέλι, βλ. λ. [λόγος](#).
- τα λόγια του στάζουν σερμπέτι, βλ. λ. [λόγος](#).
- τα λόγια του στάζουν φαρμάκι, βλ. λ. [λόγος](#).
- τα στάζω (ενν. τα λεφτά μου, τα χρήματά μου), πληρώνω τους μετρητοίς: «ό,τι αγοράζω, τα στάζω κι έχω το κεφάλι μου ήσυχο»
- τα 'σταξα χοντρά, βλ. λ. [χοντρός](#).
- τα χείλη της στάζουν μέλι, βλ. λ. [χείλι](#).
- το στόμα του στάζει δηλητήριο, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του στάζει μέλι, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του στάζει πετμέζι, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του στάζει ρετσέλι, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του στάζει σερμπέτι, βλ. λ. [στόμα](#).
- το στόμα του στάζει φαρμάκι, βλ. λ. [στόμα](#).
- τον έχω μη βρέξει και μη στάξει ή τον έχω μη στάξει και μη βρέξει, τον προσέχω, τον περιποιούμαι υπερβολικά, του κάνω όλα τα χατίρια: «έναν γιο έχει μοναδικό, που τον έχει μη βρέξει και μη στάξει». (Λαϊκό τραγούδι: ο πιο καλός ο μαθητής ήμουν εγώ στην τάξη, κι οι δάσκαλοι **με είχανε μη βρέξει και μη στάξει** // για κοίταξε, βρε κόσμε, κορίτσι που το έχω! και **το 'χω να μη στάξει και μη βρέξει** για κοίταξε κορμάκι, στήθος περιστεράκι μέσα σε χίλιες δυο το 'χω διαλέξει).
- τον έχω μη στάξει, βλ. φρ. τον έχω μη βρέξει και μη στάξει. (Τραγούδι: νιάου νιάου βρε γατούλα με τη ροζ μυτούλα, γατούλα μου μικρή, νιάου, **σ' έχουνε μη στάξει** κι είναι από μετάξι η γούνα σου η γκρι).